

مطالعه اثر رتینوئیک اسید و میتوزنها بر رشد وزیکول چشمی و لنزی جنین موش و بیان پروتئین Fos در محیط کشت

مرتضی حسین زاده *M.Sc.، دکتر علی امینی *Ph.D.، دکتر محمد حسین میر مومنی *Ph.D.، مجید چراغی *M.Sc.

* گروه زیست‌شناسی دانشگاه رازی کرمانشاه

تاریخ وصول: اردیبهشت‌ماه ۸۵، تاریخ پذیرش: تیرماه ۸۵

چکیده

هدف: تعیین اثر رتینوئیک اسید و میتوزنها و بیان پروتئین Fos بر رشد وزیکول چشمی در موش

مواد و روشها: رتینوئیک اسید (RA) از مشتقات سنتتیک ویتامین A بوده و مصرف زیاد آن باعث ایجاد ناهنجاریهای مادرزادی و نیز افزایش رادیکالهای آزاد و نتیجتاً پراکسیداسیون لیپیدها در بدن می‌شود. میتوزنها به ترکیباتی نظیر Bombesin, Serum و انسولین که تعداد دفعات تقسیم سلولی را افزایش می‌دهند گفته می‌شود. این ترکیبات یک سری فاکتورهای رشد خارجی هستند که باعث القاء ساخت G1cdk شده و موجب پیشبرد تقسیم سلولی می‌شوند و پروتئین Fos یکی از عناصر ضروری در پیشبرد تنظیم سیگنالهای میتوزنی است که با بیان ژنهای ثانویه در نهایت موجب تقسیم سلول می‌شود. در این مطالعه از موشهای نژاد Albino- NMRI با عمر متوسط شش هفته و وزن 26 ± 2 گرم استفاده شد. موشها را به صورت یک نر و دو ماده در یک قفس قرار داده و با مشخص شدن روز صفر بارداری در روز ۹/۵ جنینی موشها تشریح و جنینها از رحم خارج شد. سپس در محیط استریل چشم جنینها (وزیکول چشمی و لنزی) را خارج کرده و در ظروف ۲۴Well حاوی محیطهای زیر کشت داده شد: محیط کشت DMEM (Dulbecc,s Modified Eagle Medium) به عنوان محیط کنترل و انسولین ۲/۵ درصد، سرم ۱۰ درصد و رتینوئیک اسید ۲۵ n M به عنوان گروه‌های تیمار در نظر گرفته شد. سپس ظرف حاوی محیط کشت در انکوباتور شامل ۵ Co2 درصد و دمای ۳۷ درجه قرار داده شد. پس از ۲۴ ساعت با میکروسکوپ Invert قطر ثانویه وزیکولها را اندازه‌گیری کرده و از روش SDS PAGE (Sodium Doclesyle Sulfate Polyacryle Qmideged electerophoresis) و ژل ۹ درصد برای استخراج پروتئین وزیکولهای محیطهای مختلف استفاده شد. برای ارزیابی داده‌ها از روش آنالیز واریانس یکطرفه (One-way ANOVA) و Tukey's test استفاده شد.

یافته‌ها: رتینوئیک اسید از رشد وزیکولها در تمامی گروه‌های مورد آزمایش جلوگیری می‌کند و میزان پروتئین به طور معنی داری در این محیطها کاهش می‌یابد.

نتیجه‌گیری: همچنین می‌توان نتیجه گرفت که تنها وجود Fos برای رشد کافی نیست، بلکه وجود میتوزنها نیز ضروری است.

کلیدواژه‌ها: رتینوئیک اسید، پروتئین Fos، میتوزن، وزیکول چشمی، لنز

✉ آدرس مکاتبه: کرمانشاه، دانشگاه رازی، گروه زیست‌شناسی

E-mail: aamini@razi.ac.ir

کد پستی: ۶۷۱۴۹۶۷۳۴۶

مقدمه

رتینوئیک اسید یکی از مشتقات ویتامین A است که مصرف زیاد آن باعث افزایش رادیکالهای آزاد و در نتیجه پراکسیداسیون لیپیدها در بدن می‌شود [۱]. رتینوئیک اسید و ایزومرهای آن همانند هورمون‌ها در بیان ژن اثر گذاشته و سبب شروع یک سری آثار فیزیولوژیک در سلولها می‌شود. (All ATRA Trans Retinoic Acid) در داخل هسته، به گیرنده پروتئینی (Retinoic Acid Receptor) RAR و 9-Cis RA به Retinoid X Receptor) RXR متصل می‌شود. بعد از اتصال هر کدام از آنها به رسپتور خود، هترو دایمر RAR / RXR تشکیل می‌شود که به ناحیه تنظیمی ژن یعنی (Retinoic Acid RARE Response Element) متصل می‌شود. اتصال هترو دایمر RAR / RXR به RARE در روی ژنها کمپلکسی را تشکیل می‌دهد که میزان نسخه برداری را تحت تاثیر قرار می‌دهد [۲]. رتینوئیک اسید به طور معمول وارد هسته شده و به RAR متصل می‌شود، اما در صورت وجود (Cellular Retinoic Acid Binding Protein) CRABPs به آن متصل شده و از وارد شدن به هسته باز می‌ماند و به این ترتیب، غلظت‌های متفاوت رتینوئیک اسید در بافتها نقش کنترلی خود را نشان می‌دهد [۳]. وجود رتینوئیک اسید اضافی در بافت‌هایی که دارای RAR و CRABP I هستند نقش ترانژنی نشان می‌دهد [۴].

پروتئین‌های دست‌های از پروتئین‌های درون سلولی اند که به طور طبیعی برای رشد سلول ضروری بوده و در راستای تکامل، کد ژنتیکی آنها حفظ شده است، اما میزان و زمان بیان آنها به وسیله هورمون‌ها و سیگنال‌های مختلف کنترل می‌شود. هرگاه بیان آنها کنترل شده باشد، فقط سبب رشد سلولی می‌شوند، ولی اگر به دلایلی از کنترل خارج شوند به پروتئین‌های انکوژن تبدیل شده، سبب تکثیر بیش از حد سلولها و ایجاد تومورهای سلولی می‌شوند. پروتئین‌های انکوژن c-fos یکی از ژن‌هایی است که از نظر تکاملی در تمامی مهره داران حفظ شده است پروتئین Fos یکی از عناصر ضروری در پیشبرد تنظیم سیگنال‌های میتوزنی می‌باشد که با بیان ژن‌های

ژن‌های نه‌ای‌تا موجب تقسیم سلول می‌گردد [۵]

پروتئین‌های انکوژن c-fos و c-jun پروتئین‌هایی را به رمز در می‌آورد که با همدیگر تشکیل هترو دایمری را می‌دهند که به نام فاکتور نسخه برداری API شناخته می‌شود که به توالی کوتاه درون پروموتور و enhancer متصل شده و تعداد رونوشت‌های مربوط به RNA پلیمراز II را کاهش یا افزایش می‌دهند. Fos و jun به تنهایی نیز به عنوان فاکتور نسخه برداری عمل می‌کنند c-fos و c-myc نسخه برداری ژن‌هایی را که موجب پیشبرد سلول از فاز G1 به فاز S در تقسیم سلولی می‌شود را تحریک می‌کند. در سلول‌های سرطانی این فاکتورهای نسخه برداری در غلظت بالایی در درون سلول بیان می‌شوند. پروتئین‌های انکوژن‌ها به توالی enhancer و Fos به جایگاه اتصال API که در پروموتور اکثر ژنها یافت می‌شود متصل می‌گردد. رتینوئیک اسید با جلوگیری از فعال شدن AP-1 تقسیم عادی سلولی را مهار میکند [۶].

میتوزنها به ترکیباتی نظیر Serum, Bombesin و انسولین که تعداد دفعات تقسیم سلولی را افزایش میدهند گفته می‌شود. این ترکیبات یک سری فاکتورهای رشد خارجی هستند که باعث القاء ساخت (Cycline Dependent kKinase) G1cdk شده و موجب پیشبرد تقسیم سلولی می‌گردند [۶]. نقش انسولین و سرم در پیشبرد تکثیر سلولی در آزمایش‌های متفاوت اثبات شده است. البته نقش میتوزنی انسولین بیشتر در فراهم کردن شرایط مناسب برای رشد سلولها و آماده شدن برای تقسیم است. با اتصال انسولین به رسپتورش و فعال شدن آن، یک مسیر سیگنالی خاصی راه می‌افتد که موجب فعال شدن MAPK (Mitogen Activated Protein Kinase) می‌شود که وجود این پروتئین برای پاسخ میتوزنیک ضروری است [۷].

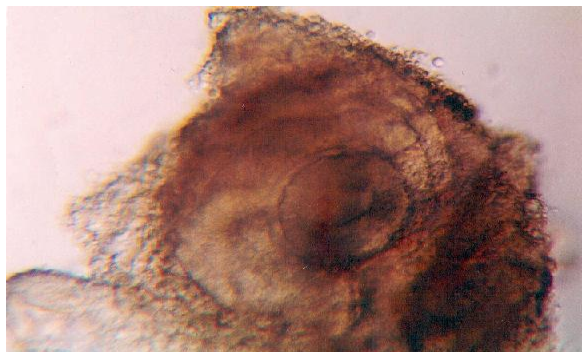
مواد و روشها

در این مطالعه از موش‌های نژاد Albino- NMRI با عمر متوسط شش هفته و وزن 26 ± 2 گرم که در دمای 22 ± 2 سانتی‌گراد نگهداری می‌شد، استفاده گردید. این موشها در شرایط ۱۲

کشت شده در محیط کنترل (شکل ۱) است $\{F(4,25)=17.64, p<0.0001\}$ ، همچنین بررسی post hoc نشان داد که اختلاف بین وزیکولهای کشت شده در محیط حاوی انسولین با وزیکولهای کشت شده در محیط کنترل دارای تفاوت معنی داری در سطح $p<0.05$ است. وزیکولهای کشت شده در محیط سرم و وزیکولهای کشت شده در محیط سرم و انسولین با کنترل در سطح $p<0.01$ دارای اختلاف معنی دار بودند (نمودار ۱).

شکل ۱. وزیکول چشمی ۹/۵ روزه در محیط کنترل (DMEM + آنتی بیوتیک)، بزرگنمایی: $\times 100$

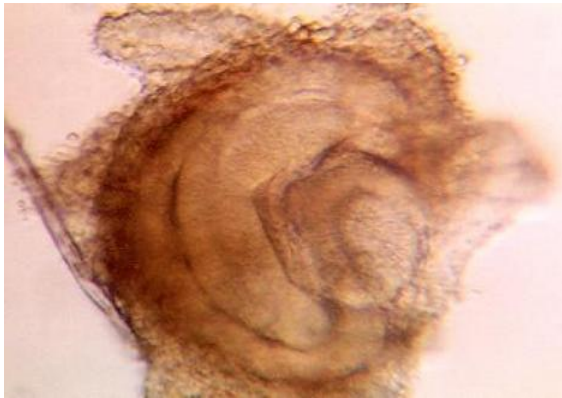
شکل ۲. وزیکول چشمی ۹/۵ روزه در محیط انسولین، بزرگنمایی: $\times 100$

مقایسه وزیکولهای کشت شده در محیط انسولین و سرم با وزیکولهای کشت شده در محیط انسولین و سرم به اضافه رتینوئیک اسید، نشان داد که این دو گروه دارای تفاوت معنی داری در سطح $p<0.01$ هستند. از تفاوت بین این دو گروه می توان نتیجه گیری کرد که RA سبب کاهش رشد وزیکولهای چشمی در روز نه و نیم جنینی شده است.

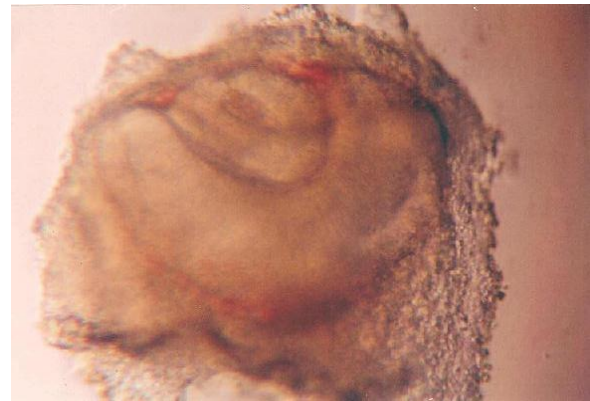
ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی قرار گرفتند. موشها را به صورت یک نر و دو ماده در یک قفس قرار داده و مشاهده پلاک واژینال روز صفر بارداری در نظر گرفته شد و در روز جنینی ۹/۵ موشها تشریح و جنینها را از رحم خارج شدند. سپس در محیط استریل با استفاده از تیغ لانتست و پنس ظریف چشم جنینها (وزیکول چشمی و لنزی) را خارج کرده و در ظروف Well ۲۴ حاوی محیطهای زیر کشت داده شد. محیط کشت DMEM به همراه آنتی بیوتیک (penicilline/streptomycin) ۱ درصد به عنوان محیط کنترل در نظر گرفته شد و این ترکیبات به اضافه انسولین ۲/۵ درصد، سرم ۱۰ درصد و رتینوئیک اسید ۲۵ nM به عنوان گروههای تیمار در نظر گرفته شد. سپس ظرف حاوی محیط کشت در انکوباتور شامل ۵ Co2 درصد و دمای ۳۷ درجه در شرایط مرطوب قرار داده شد. پس از گذشت ۲۴ ساعت با استفاده از میکروسکوپ Invert قطر ثانویه وزیکولها را در دو جهت بلند ترین قطر وزیکول با گراتیکولیس اندازه گیری کرده و پروتئین وزیکولهای محیطهای مختلف برای الکتروفورز استخراج شد. برای جدا کردن پروتئینها از روش SDS PAGE و ژل ۹ درصد استفاده شد. برای ارزیابی دادهها از روش آنالیز واریانس یکطرفه (One-way ANOVA) و Tukey's test استفاده شد. سپس پروتئین وزیکولهای چشمی تیمارهای مورد آزمایش استخراج و به منظور الکتروفورز از آن استفاده شد.

یافتهها

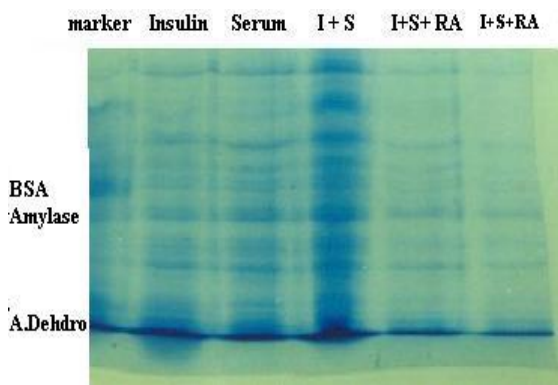
بین قطر اولیه وزیکولهای واقع شده در محیطهای مختلف با همدیگر تفاوت معنی داری دیده نشد. بنابراین در مطالعات محققین حاضر تنها قطر ثانویه وزیکولهای تیمارهای مختلف با قطر ثانویه وزیکولهای کنترل مقایسه شد. آنالیز آماری بین گروههای این آزمایش نشانگر اختلاف بین وزیکولهای کشت شده در محیط حاوی انسولین (شکل ۲) و وزیکولهای کشت شده در محیط حاوی سرم (شکل ۳) و وزیکولهای کشت شده در محیط دارای سرم و انسولین (شکل ۴) با وزیکولهای

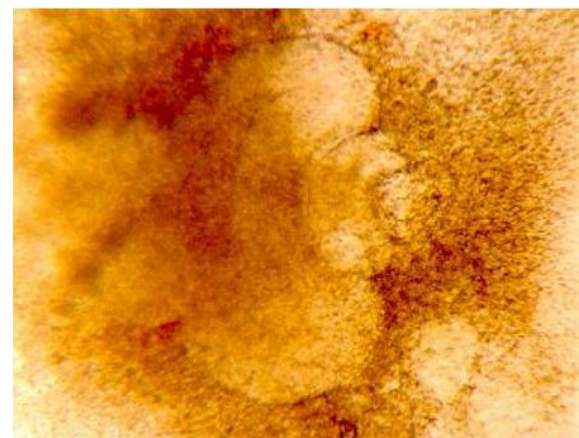
شکل ۵. وزیکول ۹/۵ روزه در محیط حاوی سرم، انسولین و رتینوئیک اسید، بزرگنمایی: ۱۰۰×

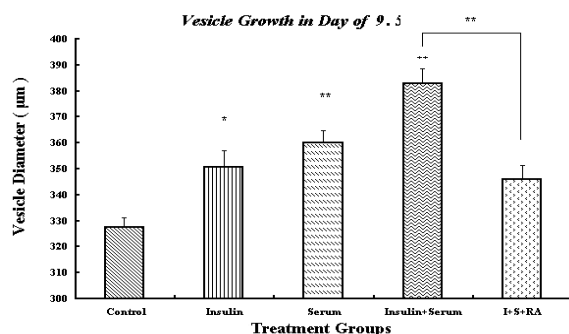
شکل ۳. وزیکول چشمی ۹/۵ روزه در محیط سرم، بزرگنمایی: ۱۰۰×

شکل ۶. الکتروفورز پروتئینهای استخراج شده از وزیکول ۹/۵ روزه روی ژل ۹ درصد SDS-PAGE

شکل ۴. وزیکول ۹/۵ روزه در محیط حاوی سرم و انسولین؛ بزرگنمایی: ۱۰۰×

نمودار ۱. مقایسه قطر وزیکولها چشمی روز ۹/۵ در تیمارهای مختلف

بحث

رتینوئیک اسید، می‌تواند سبب مهار ژنهای شود که به وسیله فاکتور نسخه برداری متصل به تشدید کننده AP-1 فعال

در قسمت دوم کار پروتئینهای وزیکولهای تیمارهای مختلف برای الکتروفورز و SDS-PAGE استخراج شد (شکل ۶) و چون وزن مولکولی Fos بین ۶۲-۵۵ کیلو دالتون است بنابراین از ژل ۹ درصد و مارکهای آمیلاز با وزن ۴۲ کیلودالتون و BSA با ۶۸ کیلو دالتون به عنوان نشانگر برای شناسایی Fos استفاده شد. نتیجه الکتروفورز نشان داد که میزان بیان پروتئین در محیط انسولین و سرم بیشتر از سایر محیطها بود. همچنین تفاوت معنی داری بین تیمار انسولین سرم با تیمار انسولین سرم به علاوه رتینوئیک اسید و انسولین به تنهایی دیده می‌شد که میزان پروتئین به طور معنی داری در این محیطها کم می‌شد.

خود می‌رسد. اگر در ابتدای آزمایش سطح پروتئین Fos بالا باشد حتی با وجود فقدان سرم و فاکتورهای رشد، غلظت آن به مدت ۲۴ ساعت همچنان بالا نگهداشته می‌شود [۱۰].

در مطالعه حاضر نیز در محیط کنترل همین نتیجه به دست آمد. در شکل مربوط به الکتروفورز پروتئین هر یک از تیمارها می‌توان مشاهده نمود که در حضور سرم و انسولین افزایش پروتئین وجود دارد، در حالی که در محیط دارای رتینوئیک اسید این اثر مهار شده است و در محیط کنترل نیز میزان Fos بالاست، اما با رشد وزیکول روبرو نیستیم این امر می‌تواند ناشی از عدم وجود میتوزنها باشد، پس می‌توان نتیجه گرفت که تنها وجود Fos برای رشد کافی نیست، بلکه وجود میتوزنها نیز ضروری است القای Fos در محیط دارای سرم و انسولین توسط انکوباسیون وزیکولها در حضور غلظتهای پایین RA مهار می‌گردد [۱۱].

می‌شوند. AP-1 برای فعال کردن ژنهایی که مسئول تقسیم سلولی و بیان آنزیم Metalloproteinase, که اجازه مهاجرت سلولی را می‌دهد لازم است [۸].

بیان Fos در وزیکولهای گوش جدا شده از جوجه در محیط کشت حاوی سرم و انسولین که توانایی میتوزنی دارند، در طی ۲۴ ساعت افزایش نشان می‌دهد بیان Fos به وسیله میتوزنهایی نظیر Serum Bombesin القاء و اثر آنها به وسیله غلظت 25nM رتینوئیک اسید مهار می‌گردد [۹].

آنتی سنس c-fos رشد وزیکولهای گوش را همراه با کاهش بیان پروتئین Fos مهار می‌کند. غلظت زیاد پروتئین Fos برای حفظ رشد وزیکولهای جدا شده در محیط فاقد میتوزنها کافی نیست. نتایج نشان می‌دهد که بیان پروتئین Fos به صورت تکوینی تنظیم شده است. سطح پروتئین Fos در جنین جوجه بین مرحله هیجده و بیست شدیداً تغییر می‌کند. در مرحله هیجده کمترین و در مرحله بیست به بیشترین حد

References

1. **Hurnanen D, Chan HM, Kubow S.** The protective effect of metallothionein against lipid peroxidation caused by retinoic acid in human breast cancer cells. *J pharmacol Exp Ther* 1997; 283: 1520-25.
2. **Semba RD.** The role of vitamin A and related retinoids in immune function. *Nutrition Reviews* 1998; 56(2): 38-48.
3. **Denker L, Annerwall E, Busch C, Eriksson U.** Localization of specific retinoid-binding sites and expression of cellular retinoic-acid-binding protein (CRABP) in the early mouse embryo. *Development* 1990; 110: 343-52.
4. **Maden M, Hunt P, Eriksson U, Kuroiwa A, Krumlauf R, Summerbell D.** Retinoic acid-binding protein, rhombomeres, and the neural crest. *Development* 1991; 140: 25-32.
5. **Krujier W, Cooper J, Hunter T, Verma IM.** Platelet derived growth factor induces rapid but transient expression of the c-fos gene and protein. *Nature* 1984; 312: 711-6.
6. **Lodish H, Baltimore D, Beer A, Lawrence S, Zipursky Matsudaria P, Darnell J.** *Mol Cell Biol* 2000, 4thed, New York freeman and Company.
7. **Siddle KRJ, Haigh AC, Hayward AC, Navé BT, Shepherd PR.** *Clinical Biochemistry*, University of Cambridge. The insulin receptor and its signalling pathways. *Exp Biol* 2001; 8:93-9
8. **Desbois C, Aubert D, Legrand C, Pain B, Samarut J.** A novel mechanism of action for v-ErbA: Abrogation of the inactivation of transcription factor AP-1 by retinoic acid and

- thyroid hormone receptors. *Cell* 1991; 67: 731-40.
9. **Represa J, Miner C, Barbosa E, Giraldez F.** Bombesin and other growth factors activate cell proliferation in chick embryo Otic Vesicles in culture. *Development* 1988;103: 187-96.
10. **Leon Y, Sanchez JA, Miner C, Ariza-McNaughton L, Represa J, Giraldez J.** Developmental - Regulation - of - Fos - protein-during Proliferative Growth of the otic vesicle and its Relation to Differentiation induced by Retinoic Acid. *Dev Biol* 1995; 167: 75-86.
11. **Represa J, Sanchez A, Miner C, Lewis J, Giraldez, F.** Retinoic Acid Modulation of the early development of the inner ear is associated with the control of c-fos expression. *Development* 1999; 110: 1081-90.